

FOU est un mot à retrouver, trois lettres, F, O, U.

F a trois barres,

O un cercle,

U deux barres et un demi-cercle,

variante du mot FOL, un demi-cercle en moins.

Et pourtant, il signifie, va son chemin, creuse en taupe, des trous dans les oreilles.

**Dans le quartier de la citadelle, il y a une taupe qui bouffe des oreilles déchiquetées
mêlées à du café fort, ça stimule, me dit-elle.**

Elle est folle.

**Fou dans les asiles, fou dans les têtes d'artfouistes, de poéfoules, de musifouciens,
on en oublie ce que c'est.**

Chtt... Peut pas dire. C'est secret, comprenez, hein ?

**Ils sont insupportables. De grands enfants, ces fous. Mais on les aime bien; ça,
c'est la chambre des enfants. Elle est un peu en désordre, comprenez, hein ?**

Vous comprenez, hein ?

Vincent Glasmacher

Avanti!

Een gezongen theatervoorstelling van Villa Voortman

VILLA VOORTMAN

Een ontmoetingshuis in de stad waar het begrip 'ontmoeting' centraal staat. Het richt zich tot mensen met een dubbeldiagnoseproblematiek die de aansluiting met de hulpverlening missen. De bezoekers hebben moeilijkheden op verschillende levensgebieden zoals psychiatrische en justitiële problemen, verslaving, stigmatisering en dakloosheid.

'Villa Voortman' biedt een warme plek waar men zich geaccepteerd voelt. Via artistieke ateliers wordt het 'label' dat vaak aan mensen plakt verwijderd en er wordt ruimte gemaakt voor hun kwaliteiten. Onder het motto: "minimale structuur, maximale verantwoordelijkheid" wordt er een band opgebouwd met bezoekers. Ze worden steeds meer mensen met een verhaal. Dit leidt tot verbondenheid en tot een langzame terugkeer in de samenleving waaruit ze werden uitgesloten.

Dirk Bryssinck / Wim Haeck

Villa Voortman wordt logistiek gesteund door Psychiatrisch Centrum Gent Sleidinge

HET STUK

“In de creatie van Avanti was het voor mij als maker en regisseur heel erg belangrijk om de eigenheid en persoonlijkheid van elk van de spelers te versterken en te benadrukken. Ik heb daarom steeds getracht om in de enscenering, in de keuzes van een lied, in het soort belichting, in hun houding, in hun beweging, in de verhouding tussen individu en groep, te zoeken naar een vorm die hun eigen talent en persoonlijke kracht in het licht plaatst en versterkt. Ik heb het gevoel dat we daar met en dankzij hen in geslaagd zijn, en dat ze meer dan terecht hun plaats op de scène innemen. Want als ze daar zo voor mij staan, de prachtige voortmannen en voortvrouwen, met hun ogen wijd open en hun blik gericht naar voor, en ze zingen met hun hele lijf en hun rauwe stemmen een lied over hoop, of ze slaken een kreet van protest, dan verlang ik verder niks meer. Dan ervaar ik ruwe schoonheid en gaat mijn haar recht op mijn armen staan.”

Sander De Winne. Regisseur

Ik nam het voor lief dat mijn stem mijn medium is, dat ik ze kan inzetten om al wat ik wil over te brengen hoe ik dat wil. Ik nam het voor lief dat ik erin geloof dat mijn stem dat kan. De Voortmannen nemen hun stem niet voor lief. Ze nemen het niet voor lief dat iemand in hun stem gelooft, dat iemand naar hun stem luistert. Hoe ze vertellen, dichten en zingen is van een eerlijkheid die je niemand kunt aanleren, het is wie ze zijn. Hun stem gebruiken in deze voorstelling is voor hen geen vanzelfsprekendheid. Dat ze het wel doen en hoe ze het doen, is van de teerste en tegelijk krachtigste schoonheid die ik heb mogen zien ontstaan.

Ellen Wils. Co-regisseur

Wij kunnen ook wat.

En willen dat graag tonen en laten horen,
maar dan liefst zonder goed doel te zijn!

DE PLOEG

Regie/muzikale leiding: Sander De Winne

Co-regie: Ellen Wils

Artistieke coach: Dirk Pauwels.

Kostuums: Marij De Brabandere

Scenografie: Karel Van Hooren

Productieleiding: Leo Verlinden

Productieassistentie: Michelle Busschaert

Licht: David Moons

Geluid: Peter Connely, Kim Aernoudt, Ben Van Maris

Podium: Wout Roelants

Fotografie: Barbara Debeuckelaere

Vormgeving brochure: Patricia Rau

Redactie: Dirk Pauwels en Annemie Morbee

Productiebeeld/Foto: Kris De Witte

Zakelijke leiding: Roger de Croock

Coproductie: Vooruit

Leiding: Villa Voortman Dirk Bryssinck

Coördinatie: Villa Voortman Wim Haeck

Met dank aan Museum Guislain

DE SPELERS

Engelbert Wauters, Wim Haeck, Dirk Bryssinck, Karen Braet, Bram Naessens, Pascal De Bock, Sven De Swaef, Emilie Verlinden, Marleen Stevens, Mileen Koninckx, Heidi Loeckx, Stefan Albrecht, Pete Tomlinson, Edith Hofman, Natacha J. B., Joost Buyse, Peter Verhelst, Christophe V., Vincent Glasmacher, Thierry Henaux, Clara De Ruyscher, Marc Cosyns, Eva Casselman, Jeroen Dermout, Kriene Kuylen, Jana Decaluwé, Sylvester De Moor, Ansel Goudeseune, Dirk Pauwels, Sander De Winne, Ellen Wils, Ben Lemmens, Gregory Platinck, Jan-Willem Pepeles, Dave Vermaerke, Jurgen Van De Voorde, Marijke Taragola, Coenraed De Waele, Jérôme Duchateau, Peter Demuur, Guy Cleymans, Michelle Busschaert

VINCENT.

Het is opwekkend! Het brengt mij verder dan wat ik was. Het leert mij het culturele leven betasten. Ik heb eigenlijk nooit gezongen. Het samenwerken met Ellen was zeer rijk, en diep. Het heeft mij getoond dat ik mij kan overgeven. Het is het mooiste contact dat ik ooit had met muziek. Als muzikliefhebber dat mogen beleven is fantastisch.

DAVID.

Opgevangen worden door de mensen van Villa Voortman betekent veel voor mij. Met AVANTI! was er nog meer samenhang; dat iedereen met zijn eigen talent kan meewerken aan het toneel is iets moois, daar voel ik mij zeer goed bij. Ik heb daar veel bij geleerd en doe de dingen die ik kan nog beter. Het samen zingen geeft mij een heel warm gevoel, en van dat lied van Vincent krijg ik kippenvel. Het is verrassend hoe al die stemmen samen zo een mooie klank voortbrengen.

STEFAN.

Door dit resultaat van creatieve ontspanning wordt vooral het bewijs geleverd van de samenhang van onze kleine gemeenschap. Hoe verschillend we ook zijn, AVANTI! toont dat we iets meer zijn dan een verzameling probleemgevallen. We willen op een positieve manier laten zien wat Villa Voortman kan teweegbrengen. Met onze stem, met ons zingen treden we met enige fierheid uit onze comfortzone.

CLARA.

AVANTI! is voor mij vooral dynamisch en energiek. Deel zijn van een geheel geeft een warm gevoel. Mocht ik na UTOPIA (onze vorige productie) niet hebben deelgenomen, ik zou de betekenis missen van hoe het voelt mee te doen. Wat we samen hebben gemaakt en de kracht die daaruit vloeit, zal voor het publiek zeker herkenbaar zijn. Deelnemen is zo belangrijk.

DIRK P.

De kracht van wat creativiteit bij een mens teweegbrengt is voelbaar maar niet meetbaar. Het is een proces zonder methodiek, een intuïtief groeien naar wat zich tussen mensen kan ontwikkelen. Het is vooral een zoektocht naar het eigen ik, naar de mentale instrumenten die men nodig heeft om zijn eigen taal te vinden. Wanneer men dit deelt met anderen kan dat meer, veel meer in beweging brengen dan wat men over zichzelf weet. Voor mij is AVANTI! een zoveelste oefening in hoe het ‘doelgroepdenken’ buiten de deur kan worden gehouden, want van zodra men werk

gaat benoemen met versleten begrippen uit het artistiek en/of sociaal-maatschappelijk jargon, schiet men het doel voorbij.

ANSEL.

Als muzikant heb ik het muzikale op een andere manier leren kennen, ik bedoel niet schools maar emotioneel. Het is vooral de echtheid die naar boven komt, de boodschap die primeert op de academische benadering, de kracht van de beperking. Meewerken aan deze productie is ook een middel om verhalen te doen begrijpen, het stigma naar beneden te halen, grenzen af-tasten en het belangrijkste ... de eigen identiteit vooropstellen. Dat is nog belangrijker dan het resultaat van de voorstelling.

THIERRY.

AVANTI! staat voor een strijd die we nooit gaan opgeven, onze ziel gaat niemand kapot krijgen. We gaan samen in kring staan en zingen, alleen maar om uit te schreeuwen dat onrecht niet zal ontglippen en dat liefde daarvoor openstaat. Met een blik in de ogen gaan we ontwaken!

LEO.

Los van de techniciteit van deze complexe onderneming is mijn taak rust brengen. Openstaan voor wat de mensen ook individueel verlangen en nodig hebben, hoe onbelangrijk dat ook mag schijnen. Mensen voorzien van een handleiding, bijvoorbeeld dat ‘afgaan’ gewoon de scène verlaten is. Met alles en met iedereen rekening houden, is de mooiste oefening die men zich kan inbeelden. En vooral zorgen dat het ganse productieproces in al zijn facetten goed verloopt!

JEROME.

Podiumvrees overwinnen en dan respect en erkenning voelen, en applaus voor wat we hebben teweeggebracht. Ook als het slecht is mag dat gezegd worden! Onze vorige voorstelling UTOPIA betekende voor mij een visie op mijn eigen utopie. AVANTI! wil zeggen ‘Ga er voor’. Ook als het moeilijk gaat, proberen verder te geraken, een uitdaging waarvoor ik wil gaan. Misschien, wie weet, is dat de kans om later meer theater te doen.

EDITH.

Voor mij is dat een bijzondere vorm van creativiteit, van iets bij te leren. De eerste keer van Marij een echt theaterkleed krijgen. Het mooie is dat wij, mensen, allen met een zware achtergrond, tot zoiets moois in staat zijn. Spijtig dat het operanummer met Ellen er niet inzit, maar dat dan misschien voor een volgende keer.

PETER T.

Trots zijn op jezelf, en iets bereiken. Hoe ik kan bijdragen aan de kwaliteitsinvulling op het podium. Gestimuleerd worden in het ontdekken van wat we denken nog niet te kunnen. Weten dat mijn bijdrage iets moois toevoegt. Samen iets ontwikkelen dat niet tot het stigma ‘sociaal’ behoort.

MICHELLE.

In het begin was het hels en niet zo duidelijk waar we naartoe gingen. Al snel werd de puurheid, juistheid maar vooral de nood aan zelfexpressie duidelijk. Het gevoel dat iets aan het gebeuren was van wat aan het gebeuren was. Het

is aandoenlijk hoe schoon ze zijn, echt op hun manier, geen rolleke, reageren zoals je reageert, gewoon jezelf zijn maar vooral: openstaan.

CHRISTOPH.

Ik ben geboren voor het podium, ben altijd artiest geweest. Ik vind nergens aansluiting behalve in De Villa, dat is de enige plek waar mensen met dezelfde nood aan liefde elkaar ontmoeten. Ik ben trots te mogen meedoen.

NATACHA.

Je bent meer dan een dossiernummer en voor één keer iemand bijzonder, iemand waarover een publiek anders oordeelt dan hoe we dat gewoon zijn: over je feitelijke talent, over je eigen kwetsbaarheid maar ook over kracht. AVANTI! is daarom een spannend moment, een unieke ervaring en zo zien de mensen ook eens je werkelijke capaciteiten.

EVA.

Los van een resultaat is de procesmatige groei naar een einddoel misschien wel het belang-

rijkste. Hoe uiteindelijk tot een eindproject komen is, een weg met vallen en opstaan, met onzekerheden en onverwachte momenten. Het maken van een voorstelling sluit dicht aan bij de werkelijke betekenis van Villa Voortman. Het naar buiten doen komen wat er inzit, is het schoonste wat men kan bedenken.

KRIENE.

Door deel te nemen heb ik gevoeld dat mijn eigen kwetsbaarheid en dat van onze bezoekers de grondtoon kan zijn van waaruit grenzen worden verlegd. Dat is een aspect dat los van het uiteindelijke resultaat onderschat wordt. Er worden dingen binnengebracht die om de werkelijke essentie gaan, ver weg van iedere vorm van moralisme. Als je de kans krijgt ‘artiest’ te mogen zijn, valt al de rest weg naar de achtergrond, en daar gaat het om.

MARLEEN.

Ik vind het boeiend en verassend hoe al die stemmen samen een mooie gezamenlijke stem geven.

BART.

Rebelsheid heeft geen grote woorden nodig, onze mensen nemen gewoon het terrein in daar waar het gewoon gezien aan anderen toebehoort. In mijn persoonlijke gewaarwording voel ik mij onzekerder dan zij, ze hebben meer lef en houden minder aan conventies, ze zijn wie ze zijn en daarin ligt hun schoonheid verscholen. En neen het is geen l'art brut!

BRAM.

Avanti is het samenspel van twee krachten, de individuele- en de 'samenkracht'. Het is een plek en een moment om extra sterkte uit te halen. Het heeft een gezonde adrenaline, een andere manier om eigenwaarde te vinden, samen ukelele spelen maar deze keer dan niet als junkie op straat maar evenwaardig op het zelfde podium van een theater waar normaal gezien andere kunstenaars het goed weer uit maken.

BARBARA.

'Als fotograaf heb ik het proces van het begin mogen meemaken. Het was zo mooi om te zien hoe het wezen van deze prachtmensen doorklinkt in hun liederen en gedichten. Die intensiteit waarmee ze zingen en spelen, de aandacht, de ernst ... het is bloedmooi en ongelooflijk ontroerend. Als ik er in slaag om al was het maar een stukje van die ontroering te vatten in beeld, dan heb ik ook iets bijgedragen.'

JANA.

Het groepsgevoel is het belangrijkste, het samen streven naar mooie momenten: Ik ben meer, ik kan meer, er zit meer in mij. Het is ook op zoek gaan naar minder leegte. Misschien had er wat meer rebellie in gemogen, want daaraan heeft De Villa geen gebrek. Het mooiste moment is voor mij de stilte als we allen in een halve cirkel komen omdat daar het groepsgevoel het meest tastbaar is. Dat zie je ook in de finale: het ultieme moment van de gezamenlijke ontlading.

MARIJ.

Ik doe dat, kostuums, dat is mijn metier die tegelijkertijd een passie is. AVANTI! was voor mij een heel specifieke ervaring, ongelooflijk eigenlijk. Men mag het geen vriendschap noemen, maar genegenheid en appreciatie, organisch gegroeid uit zo een mooie groep mensen. De Voortmannen zijn zo echt, als ze het al of niet voor u hebben dan weet ge dat meteen, compromissen of omwegen zijn er niet. Het mooiste is wat er gebeurt met en tussen ons, wij die elk vanuit wat we weten en kennen, onze bijdrage leveren aan iets moois. Ik weet wat in dit alles wat voor mij het belangrijkste is: "Er bij zijn"!

KAREL

Mijn voornaamste en enige toevoeging is het materiaal waar ik een decor mee bedenk die volgens mijn gevoel strookt met wat ik zie en voel tijdens de repetities. Alles mooi in beeld brengen in de sfeer van wat gebeurd is wat ik kan doen. Het stemt mij blij dit te kunnen doen.

WIM

Deze voorstelling gaat vooral over kwetsbaarheid! Wat bijzonder is en blijft verwonderen is dat de hulpverleners er even fragile bij staan als de 'bezoekers'. Het is verwonderlijk hoe deze onderneming hen sterker maakt en hoe ze juist daardoor krachtiger uit de hoek kunnen komen dan wij, en resoluter. Dat is de les die we van hen kunnen krijgen!

ENGELBERT

Het samenspel, de bundeling van unieke krachten, dat hun identiteit naar voorkomt in de juiste betekenis en geen ukelele moeten spelen op straat als junk, maar op een podium laten voelen wat hun ware potentie is.

PASCAL

Samen werken aan iets dat verbindt! Het haalt het beste naar boven van iedereen zowel het emotionele als het vreugdevolle, maar vooral het genieten van het spelen.

DIRK B.

De impact van de productie op de dagelijkse werking is enorm. Het neemt het label weg dat hen zo vaak wordt toegeschreven. In plaats van junk of gek of beide worden ze acteur, zanger of muzikant waardoor ze andere sociale identiteit krijgen. Creativiteit geeft een andere kracht

SVEN.

Wij zijn niet zo verschillend van elkaar. Wat betreft gevoel, kom je op podium nog dichterbij elkaar toe. Voor mijzelf is het een betekenis die er anders niet zou geweest zijn, onder andere een houvast voor een volgend project, maar ook dat klein stukje zelfbesef dat een waardevoller beeld geeft dan door de buitenwereld verzonnen wordt. Het schone is dat iedereen er zijn plaats in vindt.

EMELIE.

Repeteren dat brengt verbondenheid teweeg, de groep gaat zich groep voelen, het maakt iedereen sterker, men kan terugvallen op elkaar.

HET KOOR SPREEKT.

(naar een gedicht van Jérôme).

Dai dai fai come voi
Vai vai li come noi
Fai fai tu come mai
Li dju dai fai che mai

Dime dime sempre parole
Dimi dimi tutti che vole

Senti mie parole
Senti sempre che vole

Tutti da me io voi
Tutti da voi non per noi
Tutti uguale si
Tutti da tutti cosi
Avanti!
Avanti

U begrijpt ons waarschijnlijk niet zo goed, maar als dat een troost mag wezen, dat is wederzijds.
Waarschijnlijk is dat dan ook niet zo erg.

DE FINALE.

Kom laat ons nu maar doorgaan
En niet ter plaatse blijven staan
En ook al gaat het wat moeilijk
Avanti is onze kracht (2X)